

Nguyễn Trọng Khôi

Thơ thơ

Văn-Họa sĩ Nguyễn Trọng Khôi hiện cùng vợ và hai con cư ngụ tại thành phố Waltham thuộc tiểu bang Massachusetts , USA.

Trước năm 75 ông làm cho nhà xuất bản Vàng Son, những tác phẩm nổi tiếng do nhà xuất bản này ấn hành là : Papillon của Henry Charier, La Pau của Malaparte...

Sau năm 75 ông định cư tại Hoa Kỳ và làm việc cho Nhật Báo Người Việt (Westminster- Cali) và báo Thế Kỷ 21. Thỉnh thoảng ông viết truyện ngắn như truyện " Đào Mã " đã đăng trên tạp chí Văn.

NgTrKhôi

Ông vốn là một họa sĩ. Các tác phẩm tranh, hội họa của ông đã được trưng bày tại các cuộc triển lãm ở tiểu bang Massachusetts:

- Triển lãm đầu tiên tại được tổ chức tại Emmanuel College
- Triển lãm thứ hai tại Art Gallery of Boston City Hall
- Triển lãm thứ ba tại University Harvard
- Triển lãm thứ tư tại Eclipse Gallery (Boston's Art Center)

Sắp tới, vào tháng Giêng năm 2001 ông sẽ mở một cuộc triển lãm tranh lần thứ 5 tại Milton Academy. Bên cạnh đó, ông cũng hay trình bày, trang trí bìa sách, thơ , truyện. và hay đưa tranh của mình lên các bìa sách báo như tạp chí VĂN.

Ngoài tài viết văn và hội họa ra ông còn là một nhạc sĩ. Thỉnh thoảng ông vẫn cùng một số anh em văn nghệ sĩ tổ chức những chương trình sinh hoạt văn nghệ cho đồng bào Việt tại tiểu bang Massachusetts. Có một khoảng thời gian 13 năm ông và vợ xa cách nhau Đó là lúc âm nhạc cuốn hút ông nhất. Từ những đêm lẻ loi, đơn lạnh, từ những năm tháng chật vật nơi xứ người xa lạ đã thúc đẩy ông viết một loạt nhạc cho quê hương, cho bạn bè. Và kết quả của những ngày chìm đắm trong dòng nhạc là ông đã cho ra đời một CD lấy tên "Quê hương, tình yêu và bạn bè ".

Âm nhạc đối với ông như một nam châm. Tuy chỉ là hương hoa, là giải trí, nhưng hằng ngày, ông vẫn thường xuyên dùng thơ của bạn bè để phổ nhạc. Sau đó, ông tự hòa âm, cùng bè bạn hát và tự thu. Đặc biệt tập nhạc và cassette mà ông sắp phát hành trong phạm vi bè bạn sẽ gồm có 15 ca khúc phổ từ thơ của các thi sĩ hoặc từ thơ của các bạn bè.

Khi được hỏi tại sao ông thường hay sáng tác hoặc phổ nhạc từ thơ lục bát, ông cười và trả lời: "Theo tôi thể thơ lục bát giống như một điệp khúc. Đó là một thể thơ chuyên chở những giai điệu đầy tâm trạng tình yêu, quê hương và gia đình. Tôi dựa vào cơ sở đó mà sáng tác lời nhạc theo thể thơ lục bát, nhân tiện lồng vào đó tâm trạng chung của anh em bạn bè và, của chính mình"

Tuy xa quê hương đã mười hai năm, nhưng trong ông, quê hương lúc nào cũng canh cánh trong lòng. Và tâm trạng đó đã được thể hiện rất rõ qua ca khúc "Lục Bát Buồn":

*... Tôi buồn, tôi hỏi vợ con
Rằng quê quán đâu sao còn lang thang ...*

hay

*Tôi sang bên xứ quê người
thấy em bật khóc giữa đời tự nhiên
rưng rưng nước mắt đi tìm,
tìm yên giấc ngủ hay tìm khổ đau ...
Thơ thơ*